

chowymi, bronią oraz amunicją, po spełnieniu przez przedsiębiorcę warunków określonych w niniejszej ustawie, podlegają wymianie w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r., a po upływie tego terminu tracą moc.

2. Przedsiębiorca ubiegający się o wymianę koncesji, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o wymianę koncesji w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., po spełnieniu warunków określonych w niniejszej ustawie.

3. Do wniosku o wymianę koncesji stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 i art. 13.

Art. 42. Postępowania wszczęte przed wejściem w życie niniejszej ustawy w sprawach o udzielenie kon-

cesji i niezakończone ostateczną decyzją ulegają umorzeniu.

Art. 43. Traci moc art. 3 i 18 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 i Nr 114, poz. 740 oraz z 1999 r. Nr 53, poz. 549).

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

680

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 2001 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich, placówkach opiekuńczo-wychowawczych i ośrodkach szkolno-wychowawczych.

Na podstawie art. 95c § 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 91, poz. 1010) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich, placówkach opiekuńczo-wychowawczych i ośrodkach szkolno-wychowawczych,
- 2) rodzaje placówek opiekuńczo-wychowawczych, w których mogą być stosowane środki przymusu bezpośredniego,
- 3) szczegółowy sposób sprawowania opieki nad stanem zdrowia fizycznego i psychicznego nieletniego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego,

- 4) sposób prowadzenia dokumentacji związanej z zastosowaniem środków przymusu bezpośredniego,
- 5) sposób kontroli nad decyzjami o zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego.

§ 2. Przez użyte w rozporządzeniu określenia należy rozumieć:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich,
- 2) zakład — zakład poprawczy, schronisko dla nieletnich,
- 3) placówka opiekuńczo-wychowawcza — placówkę resocjalizacyjną i interwencyjną,
- 4) ośrodek — ośrodek szkolno-wychowawczy,
- 5) środki przymusu bezpośredniego — środki przymusu bezpośredniego określone w ustawie,
- 6) dyrektor — dyrektora zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, placówki opiekuńczo-wychowawczej, ośrodka szkolno-wychowawczego.

§ 3. 1. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego nie może zmierzać do poniżenia lub upokorzenia nieletniego ani do wyrządzenia szkody w jego zdrowiu.

2. Nieletniego, wobec którego zastosowano środki przymusu bezpośredniego, należy objąć wzmożonym oddziaływaniem psychologiczno-pedagogicznym. Powinno ono zmierzać w szczególności do rozładowania napięcia emocjonalnego i wyeliminowania agresji.

3. Stosowanie środka przymusu bezpośredniego wymaga stałej kontroli.

§ 4. 1. Użycie siły fizycznej polega na doraźnym, krótkotrwałym ręcznym obezwładnieniu nieletniego.

2. Siłę fizyczną stosuje się w granicach niezbędnych do pokonania oporu nieletniego lub w razie konieczności stosowania innych środków przymusu bezpośredniego.

3. Siłę fizyczną może stosować, w razie konieczności, jednocześnie więcej niż jeden pracownik zakładu, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub ośrodka.

§ 5. 1. Umieszczenie w izbie izolacyjnej polega na odosobnieniu nieletniego w pomieszczeniu dźwiękochłonnym, ogrzany i oświetlony, którego wyposażenie stanowią przymocowane do podłogi: stół, krzesło i łóżko.

2. Pomieszczenie izby izolacyjnej powinno być urządzone w sposób uniemożliwiający dokonanie przez nieletniego samouszkodzenia.

§ 6. 1. Przed umieszczeniem w izbie izolacyjnej należy nieletniemu odebrać przedmioty, które mogą być niebezpieczne dla życia lub zdrowia nieletniego lub innych osób, a w szczególności przedmioty o ostrych krawędziach, okulary, pas, szelki, sznurowadła, zapalki.

2. Przedmioty osobistego użytku dostarcza się nieletniemu w ilości i na czas niezbędny do utrzymania higieny osobistej oraz spożycia posiłku.

§ 7. 1. W izbie izolacyjnej umieszcza się nieletnich pojedynczo.

2. Stan fizyczny i zachowanie nieletniego umieszczonego w izbie izolacyjnej podlega systematycznej kontroli. Kontroli tej dokonuje odpowiednio przeszkolony pracownik, wyznaczony przez dyrektora, nie rzadziej niż co 15 minut.

3. W razie wystąpienia zagrożenia dla życia lub zdrowia nieletniego, pracownik, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym lekarza albo pielęgniarkę oraz dyrektora, jak również podjąć niezbędne działania.

§ 8. 1. Użycie pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa polega na ograniczeniu swobody ruchów przez częściowe unieruchomienie nieletniego.

2. Pas obezwładniający i kaftan bezpieczeństwa zakładają się w sposób niepowodujący nadmiernego ucisku na jamę brzuszną, klatkę piersiową i kończyny oraz

nietamujący obiegu krwi i nieutrudniający oddychania; w razie konieczności udaremnienia samookaleczenia głowy — dopuszcza się założenie kasku ochronnego.

§ 9. Unieruchomienie nieletniego za pomocą pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa może trwać do 2 godzin. Unieruchomienie na następne okresy 2-godzinne może nastąpić po zasięgnięciu przez dyrektora opinii lekarza, poprzedzonej badaniem lekarskim oraz uprzedzeniem nieletniego o możliwości przedłużenia stosowania tych środków.

§ 10. 1. Stan fizyczny i psychiczny nieletniego unieruchomionego kontroluje lekarz lub pielęgniarka w obecności pracownika wyznaczonego przez dyrektora, nie rzadziej niż co 15 minut.

2. W czasie kontroli ocenia się prawidłowość unieruchomienia.

3. Osoba kontrolująca, o której mowa w ust. 1, zapewnia krótkotrwałe uwolnienie nieletniego przez pracowników zakładu z pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa, w celu zmiany jego pozycji lub zaspokożenia potrzeb fizjologicznych i higienicznych, nie rzadziej niż co godzinę.

4. W razie wystąpienia zagrożenia dla życia i zdrowia nieletniego pielęgniarka, po udzieleniu niezbędnej pomocy, jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić o tym lekarza i dyrektora; jeżeli pomocy udziela lekarz, obowiązek powiadomienia dyrektora spoczywa na lekarzu.

§ 11. W razie zastosowania pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa, nieletniego umieszcza się pojedynczo w osobnym pomieszczeniu.

§ 12. 1. Zastosowanie każdego rodzaju środka przymusu bezpośredniego wymaga sporządzenia protokołu. Protokół sporządza niezwłocznie osoba, która podjęła decyzję o zastosowaniu środków przymusu.

2. W protokole zamieszcza się dane dotyczące w szczególności:

- 1) przyczyny zastosowania środka przymusu bezpośredniego, ze wskazaniem sposobów opanowania sytuacji, o których mowa w art. 95a § 1 ustawy,
- 2) zachowania nieletniego w trakcie stosowania środka przymusu bezpośredniego i po zastosowaniu tego środka,
- 3) osób biorących udział lub obecnych przy stosowaniu środka przymusu bezpośredniego,
- 4) wyników badania lekarskiego.

3. Wzór protokołu stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 13. Dyrektor prowadzi rejestr przypadków użycia środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich, obejmujący datę oraz rodzaj użytych środków.

§ 14. 1. Dyrektor powiadamia o zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego sędziego sprawującego nadzór nad zakładem, placówką opiekuńczo-wycho-

wawczą lub ośrodkiem, sąd rodzinny, wykonujący środek poprawczy lub wychowawczy, lub organ, do którego dyspozycji pozostaje nieletni w schronisku — niezwłocznie, nie później niż w ciągu 72 godzin od zastosowania środka przymusu bezpośredniego.

2. Wzór zawiadomienia stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Nieletniemu przysługuje prawo złożenia skargi na zastosowanie wobec niego środka przymusu bezpośredniego.

2. W razie złożenia przez nieletniego skargi na zastosowanie środka przymusu bezpośredniego, dyrektor przedstawia ją niezwłocznie, wraz z protokołem, o którym mowa w § 12, sędziemu sprawującemu nadzór nad zakładem, placówką opiekuńczo-wychowawczą lub ośrodkiem.

§ 16. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w stosowaniu środka przymusu bezpośredniego lub w dokumentacji przebiegu zdarzenia, sędzia sprawujący nadzór nad zakładem, placówką opiekuńczo-wychowawczą lub ośrodkiem podejmuje czynności wynikające z nadzoru, o którym mowa w art. 77 ustawy.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego wobec nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich (Dz. U. Nr 154, poz. 746).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2001 r. (poz. 680)

Załącznik nr 1

WZÓR

(pieczęć podłużna zakładu,
placówki lub ośrodka)

PROTOKÓŁ ZASTOSOWANIA ŚRODKA PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO

Część I

1. W dniu o godzinie na podstawie decyzji
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)
zastosowano względem nieletniego
(imię i nazwisko, imię ojca, data urodzenia)
z grupy środek przymusu w postaci
2. O możliwości zastosowania środka przymusu bezpośredniego nieletni został ostrzeżony ponownie i poinformowany przez
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)
3. Przyczyny zastosowania środka przymusu bezpośredniego ze wskazaniem sposobów opanowania sytuacji przed zastosowaniem tego środka, które okazały się bezskuteczne
(zapis wydającego decyzję)
4. Zachowanie nieletniego w trakcie zastosowania środka przymusu bezpośredniego i po zastosowaniu tego środka
5. Wyniki niezwłocznego badania lekarskiego nieletniego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego
(data i godzina badania, imię i nazwisko lekarza — podpis i pieczęć lekarza)

6. Dane osobowe osób biorących udział lub obecnych przy zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego:

1.

2.

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

Podpisy:

1.

2.

Część II

7. Wyniki kontroli w trakcie stosowania środka przymusu bezpośredniego:

.....
.....
.....
.....

(daty i godziny kontroli, imię i nazwisko osoby dokonującej kontroli, wyniki kontroli, opinia)

8. Wyniki kontroli lekarskiej w zakresie dopuszczalności dalszego stosowania wobec nieletniego środka przymusu bezpośredniego w postaci pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa

.....

(data i godzina kontroli, imię i nazwisko lekarza, opinia)

.....

(podpis i pieczęć lekarza)

9. O możliwości przedłużenia stosowania pasa obezwładniającego (kaftana bezpieczeństwa) nieletni został ostrzeżony, ponownie poinformowany przez

.....
.....

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

10. W dniu o godzinie przedłużono o godzinę(y) stosowanie środka przymusu bezpośredniego

.....

.....
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

.....
(podpis osoby wydającej decyzję)

11. W dniu o godzinie na podstawie decyzji

.....

(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

przerwano stosowanie środka przymusu bezpośredniego.

.....

(podpis osoby wydającej decyzję)

12. Wyniki badania lekarskiego po zakończeniu stosowania środka przymusu bezpośredniego

.....

(podać rodzaj ew. obrażeń ciała oraz w miarę możliwości ich przyczyny)

Data godzina

.....

(podpis i pieczęć lekarza)

13. O zastosowaniu względem nieletniego środka przymusu bezpośredniego zawiadomiono
.....
..... w dniu 200... r.

Część III

14. Do protokołu załącza się niżej wymienione dokumenty dotyczące niniejszego przypadku zastosowania środka przymusu bezpośredniego:

- 1.
- 2.

.....
(podpis dyrektora)

15. Wnioski dyrektora po zapoznaniu się z treścią protokołu i załączonych dokumentów oraz wysłuchaniu nieletniego

.....
.....
.....

16. Nieletniego pouczone o możliwości złożenia skargi na zastosowanie wobec niego środka przymusu.

.....
(podpis nieletniego)

Data

.....
(podpis dyrektora)

Załącznik nr 2

**WZÓR ZAWIADOMIENIA
O ZASTOSOWANIU ŚRODKA PRZYMUSU BEZPOŚREDNIEGO**

Data

.....
(pieczęć podłużna zakładu,
placówki lub ośrodka)

Sygn. akt sprawy

.....
(adresat)

Uprzejmie zawiadamiam, że w dniuo godziniewobec
nieletniego

.....
(imię i nazwisko)

.....
(data i miejsce urodzenia)

umieszczonego w (zakładzie, placówce, ośrodku) na podstawie

.....
(podstawa prawna)

zastosowany został środek przymusu bezpośredniego w postaci

.....
(wymienić rodzaj środka przymusu bezpośredniego)

z powodu

.....
(podać przyczyny ze wskazaniem sposobów opanowania sytuacji przed zastosowaniem środka przymusu bezpośredniego, które okazały się bezskuteczne)

Decyzję o zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego podjął

.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko służbowe)

Stan zdrowia nieletniego po zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego jest

.....
(określić na podstawie wyników badania lekarskiego)

.....
(podpis dyrektora)

681

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 2001 r.

w sprawie utworzenia Parku Narodowego „Ujście Warty”.

Na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 89, poz. 415, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 349 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 21) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Park Narodowy „Ujście Warty” położony w województwie lubuskim, zwany dalej „Parkiem”, obejmujący obszar 7955,86 ha.

§ 2. W skład Parku wchodzi:

- 1) obszar określony linią graniczną, która wychodzi z północno-zachodniego narożnika działki nr 2/3 i biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż lewego brzegu rzeki Warty, północnymi granicami działek nr 2/3, 2/2 (mapa ewidencyjna obrębu Kostrzyn, arkusz nr 6), nr 287 (mapa ewidencyjna obrębu Przyborów, arkusz nr 9), załamuje się na północ i przecina rzekę Wartę, dochodząc do punktu granicznego nr 41, i dalej biegnie zachodnią granicą działki nr 448, przecina wał przeciwpowodziowy poprzez punkty graniczne nr 42 i 43, dalej biegnie po punktach granicznych nr 44 i 45, a następnie zachodnią i północną granicą działki

nr 447/1, załamuje się na północ i biegnie zachodnią granicą działki nr 451, załamuje się na wschód i biegnie północnymi granicami działek nr 451—454 do punktu granicznego nr 10 (mapa ewidencyjna obrębu Dąbroszyn, arkusz nr 4), załamuje się na północ i biegnie zachodnią i północną granicą działki nr 240 (mapa ewidencyjna obrębu Krześniczka, arkusz nr 2) oraz nr 770 do jej północno-wschodniego narożnika, załamuje się na południe i biegnie wschodnią granicą działki nr 770, przecina działkę nr 771 oraz działkę nr 772, załamuje się na wschód i biegnie północną granicą działki nr 773/2, załamuje się na północ i biegnie zachodnią, północną oraz wschodnią granicą działki nr 775 (mapa ewidencyjna obrębu Kamień Mały, arkusz nr 4) do północno-zachodniego narożnika działki nr 787, załamuje się na wschód i biegnie północną granicą działek nr 787 i 786 (mapa ewidencyjna obrębu Kamień Mały, arkusz nr 6) do południowo-zachodniego narożnika działki nr 769/2, załamuje się na północ i biegnie zachodnią i północną granicą tej działki, następnie północną granicą działki nr 797/2 (mapa ewidencyjna obrębu Kamień Mały, arkusz nr 3), przecina działkę nr 196 i działkę nr 195, załamuje się na północ i biegnie zachodnią oraz północną granicą działki nr 276/1, następnie zachodnimi